

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ Ing. J. G.**, bytom N., **2/ Ing. D. O.**, bytom K, **3/ J. F.**, bytom J proti žalovanému: **P., B. o určenie neplatnosti právneho úkonu**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 8C/79/2010 a na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 14Co/212/2010, v konaní o vylúčení sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici z prejednávania a rozhodovania veci takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Banskej Bystrici JUDr. P. P., JUDr. E. N. a JUDr. D. K. **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 14Co/212/2010 (vec Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 8C/79/2010).

O d v ô v o d n e n i e

V konaní o odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota o nariadení predbežného opatrenia z 24. júna 2010, sp. zn. 8C/79/2010, podali žalobcovia námietku zaujatosti proti sudkyňi JUDr. M. P. a ostatným sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici. Žalobcovia namietali, že JUDr. M. P., predsedníčka senátu 14 C, ktorý mal odvolanie prejednať a o ňom rozhodnúť, môže mať cez svojho manžela J. P. pomer k veci, nakoľko tento má právny záujem na výsledku sporu. Z tohto dôvodu potom namietali možnú zaujatosť aj ostatných sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Predseda Krajského súdu v Banskej Bystrici opatrením č. 41 k Rozvrhu práce na rok 2010, na základe oznámenia predsedníčky senátu JUDr. M. P. a jej súhlasu s pridelením veci inému sudcovi, určil vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 14Co/212/2010 na jej miesto sudkyňu JUDr. D. K.. Členovia senátu sa k podanej námietke zaujatosti písomne vyjadrili tak, že nepoznajú účastníkov konania ani ich zástupcov a nemajú žiaden pomer k prejednávanej veci.

Predseda senátu JUDr. P. P. potom predložil vec podľa § 16 ods. 1 O. s. p. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o podanej námietke zaujatosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri posudzovaní žalobcami tvrdených skutočností (ktoré by mali zakladať vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania veci) vychádzal zo zákonnej prezumpcie nestrannosti sudcov a z toho, že výnimku z tejto prezumpcie stanovuje iba zákon.

Podľa ustanovenia § 14 ods. 1 O. s. p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednávaniu veci, k nezaujatému prístupu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktoré sú z hľadiska vylúčenia sudcu považované za právne relevantné. Týmito skutočnosťami sú právne významné vzťahy sudcu a to jeho vzťah:

1. k veci, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo
2. k účastníkom konania, ktorý vzťah by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, alebo
3. k zástupcom účastníkov konania, ktorý vzťah by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod bodom 2.

Z ustanovenia § 30 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Sudca musí vystupovať nezaujato a dbať o to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. K účastníkom konania je povinný pristupovať bez akýchkoľvek predsudkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky svoje rozhodnutie (§ 15 O. s. p.) v predmetnej veci založil na vzájomnej korelácii a vyvažovaní oboch relevantných hľadísk teórie zdania (tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ústavného súdu a tiež vyššie uvedeným výkladom dospel k záveru, že v prípade menovaných sudcov nemožno mať pochybnosti o ich nezaujatosti, ktoré by boli relevantné v zmysle § 14 ods. 1 O. s. p..

V danom prípade smerovala námietka zaujatosti najmä voči predsedníčke senátu JUDr. M. P. a až potom voči ostatným sudcom krajského súdu. V tomto smere boli pochybnosti o jej prípadnej zaujatosti rozptýlené opatrením predsedu krajského súdu, ktorý ju (s jej súhlasom) v prejednávanej veci nahradil inou sudkyňou krajského súdu JUDr. D. K.. Takto zložený zákonný senát sa potom vyjadril k uplatnenej námietke zaujatosti tak, že jeho členovia sa necítia byť zaujatými, a sú bez pomeru k veci, k účastníkom konania a ich zástupcom.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neexistuje ani žiadny dôvod, ktorý by objektívne zakladal pochybnosti o nezaujatosti členov senátu 14 C Krajského súdu v Banskej Bystrici, nemožno objektívne pochybovať o tom, že by voči účastníkom nepostupovali nezaujato, neutrálne, že by im nepriznali rovnaké možnosti na uplatnenie všetkých práv účastníka občianskeho súdneho konania, a vôbec, že by vec objektívne – podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia – posúdili so zreteľom na všetky skutočnosti významné pre rozhodnutie.

Z dôvodu, že najvyšší súd nevyлúčil z prejednávania a rozhodovania veci členov senátu 14 C, neposudzoval preto uplatnenú námietku zaujatosti voči všetkým ostatným sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici, keďže bol taký postup už bezpredmetný.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave, 27. septembra 2010

JUDr. Daniela Švecová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť:
Hrčková Marta